

עין משפט
גר מצוה

א א מ"י פ"ב מהלכות
גזילה הלכה יב סמג
לנאון ס"י קט קט טור ש"ע
ח"מ ס"י שם סעיף ה:
ב ב מ"י שם הל' ז וע"י
בהשגות וזמ"מ סמג
שם טוש"ע ח"מ ס"י שם
סעיף ח:

ג ג מיי שם טוש"ע שם
סעיף ז:
ד ד מיי שם הלכה א
טוש"ע שם סעיף א
וסי' שם סעיף ה וסי' שג

סעיף א:
ה' ה' ו' מ"י שם ה"י יב
סמג שם טו"ש"ע ח"מ
ס"י שם סעיף ו:

י ז מ"י פ"י מהלכות
זכורים הלכה ו סמג
עשין קמג טוש"ע י"ד ס'
שלג סע"ג:

י' ח מ"י פ"ב מהלכות
גזילה ואבדה הל' יב
סמג עשין קמ טוש"ע ח"מ
סי' שס סעיף ו וע"פ:

פרוק תשיעי: הגדול עצים
 הגדול עצים עושן בשרים,
 צמר ועשאו נאכלים,
 ממשלמן כשנים הגדולה.
 ויקען מינה מדרקתי
 עשאו כלים דוקא, בלי
 אבל עצים ושיפן לא
 וכולי. וימינן עלה גז
 עצים, ושיפן, אבנים
 ויחיתן, צמר וליבנו,
 פשתן ותיקון משלמן
 כשעתה הגדולה. ופירק
 אביי, תנא דירן תני עצים
 עושפן כלים בעצמן
 משופין בשנייה דהדר, כן
 צמר טויו ומי וכל שכן
 ואדיתא דאליהו כגון
 עצים ושיפן וכלייהו מדרבנן
 כלי. תנא ברא שניו
 דאדוריתא אליהו דרדקתני,
 תנא דירן שניו דאדוריתא
 מדרבנן דאדוריתא מדרבנן
 קתני. ברא שניו אמי
 תנא דירן שניו דאדוריתא
 כלים עצים ועשאו כלים
 בכוכבא דירן שניו, צמר
 אדוריתא בדרבנן כנסט
 דשניו דלא הדרי.
 ויקען ליבון של צמר
 מהדרי שניו, והתנן בער
 ראשיתו הנו לא הספיק
 ליחמו לו לכוון דעצבעו
 חסד. ליבנו דלא בצעו
 חייב מכלל דליבון לא הו
 שניו. ופירק אביי,
 משנתנו חכם בריהו ר'
 שפע, תנינא גוזז טואו
 כלי. רבא אמר ר' הוא ר'
 משנתנו חסד. ונצני
 נפוצי. ובריתא דסריקה
 במסכת דלא הדרי.
 וקאטקטן, צבב לוי שמו
 ר' שניו, ליבון הו
 ר' תרדמא ר' שמו ר'
 יהודה אומי משעו ר'
 שפע, צבב מצפור. פיר'
 אמי על מי צבבעו מצפור
 לחמש גירות לבנות
 הוליתא מינה ראשית הו
 ודודבר פשוט שפוק
 וראשיתו חסד. ופירק אביי,
 מהנתינן ובריתא ר' אומ'
 ר' אמר ר' שפע, אומ'
 בריהו דצבב ר' שמו, כן
 אדוריתא שונה אותה חס'
 בטהו ר' שפע. ודבר'
 אומי חולקין עליה. רבא
 חולקין עליה,
 ושנאי צבב הואלי וכולי

הגוֹרֵל עֲצִים. תָּנָה דִּירָן תָּנָה שִׁנִּי
לִיָּה אֶפְּלִינֹ שִׁנִּי הַחֲחֹר לִבִּי
בְּמִרְבּוֹזָה (לְעִיל דָּף סה: וְס:) הִיכִי מִשֵּׁ
לְשִׁנָּי וְכִרְבֵּ אִשִּׁי נָמִי לֹא דִרְבֵּ אִשִּׁי מִוֶּקֶ
וְיֹס לֹמֵר דְּהֹוּ מִשִּׁנִּי דְּמִנְמִי לְרִבּוֹתָ
נִקְטָן עֲצִים מִשּׁוּפִּים וְעִשְׂאָן כְּלִים
לְאַשְׁמֹעִינִן דְּלִפִּי שִׁנִּי הַחֲחֹר לִבְרִיתוֹ
קִנִּי וְבִרְיִיתָ קִמְשַׁמֵּעָ לִן דְּשִׁנִּי
בְּעִלְמָה הִוּ שִׁנִּי אִשִּׁי עַל פִּי שִׁאִין
שֵׁם כְּלִי עֲלִישׁוֹ:

שיפוי כי האי שנעשה בך
 בזמני מועיל דחשיב שינוי מעשה
 וכן (ו) עבדיה נסרים נמי מהני אבל
 שיפוי שאין משמחה שמו בך לא
 מהני וכן אמרין לקמן (דף טז.) גול
 דיקלא וקטליה לא קני דיקלא ועבדיה
 גובי לא קני דגובי דדיקלא מקרי
 אבל גובי ועבדיהו כשורי כמי שקרא
 גובי והשם כשורי:

לא הספיק לינתו לו ער שצבעו.
פירשתי במרובה (לעיל דף סו.) :
טוואו ואורו, ואל"ס ארגו מיפוק
ליה משום טוואה וי"ל מאי
אריגה תיכי דכה"ג מפרש בסוף
מכילתין (דף קט:) : **הא** דחורוריה
חוררי והא דכווריה כווריי. ומרייה
אליבא דכ"ע דחוריה חוררי אפילו
לר"ס לא הו שניו וכווריה כווריי אפי'
לרבנן הו שניו ודבא לא רבא למתן
כן דקסבר כווריה כווריי לא מקרי
ליצון אלא כצביה הו דלא נקט רבי
חייא בר אבא הו דנפליה נפואי אפי'
דכווריה כווריי דהא נפליה אפילו י"ש
מודה דלא הו שניו דמוכח במילתיה
דרבא י"ש לומר אורחא דמילתא נקט
כל חד חד דקודם סירוק עושין ניפון
ואין משקין זה אחר זה אלא מיד
מסרקין וקודם כווריה עושין חוררי
והשתא נפואי וחוררי לכ"ע לא הו
שניו ובכווריה לכולי עלמא הו שניו
ובסירוק פליגי וי"ס שכתוב דהו
במילתיה דרבי חייא בר אבין הו ודא
רבנן ולגיר' זו רצין לומר דבחוררי
נמי פליגי כמו בסרוקי ויתמה למה לא
העמיד תרייהו ככ"ע והא דנפליה
נפואי והא דכווריה כווריי ושמא
קסבר רבי חייא בר אבין דנפואי
נמי פליגי :

לרצא דשני הא והא
כר"ש הו' מני למיפרך מנצב אנצב:
בבבבא אי"ל דר"א עבר. והא
דמפלוג בין ליצון לנצביה
בנצביה גופא הו"ל לפלוגי בין עוברת
לשואין עוברת אלול דנצביה ליה
לאיפלוגי בין קלל אינן לליצון דתרווייהו
גלל הדרי לנציינן ולרצא לרבי שמעון
עדיף ליצון דלל הדר מנצב דהדר
ורצנן עדיף לכו אנצב אנצב דהדר
לפי ששוא שניו מרובה מליצון ששוא
שניו מועט אנצב"ל דלל הדר:

רבי שמעון בן יהודה הא דאמרן.
 תימא הא בטוואו וארגו מודה
 וזלא פליג אלא בצצעו משום דלא
 חשיב ליה שינוי לפי שלא נשתנה גוף

מסורת הש"ס

(א) לעיל סו. [תמורה ו.],
(ב) [לקמן דה: ג] [פסחים
לב. לקמן קג. ד"מ מג.],
(ד) לעיל סו. [לקמן דז:
חולין קלה. ה] [ע"י
תוספות לעיל סו. ד"ה לל],
(ו) לעיל סה: תמורה ל:
(ז) [ויקרא ה.], (ח) [בס"א
נוסף: דלוריתא, ט] [דף
קלה.], י [ע"י וטוואה
מהר"ש],

(א) גמ' השמא (יש לומר).
תא"מ ונ"ב התוס' לא
גרסי ליה: (ב) תוס' ד"ה
עלים וכו' וכן כשורא
ועבדיה נסרים:

פּלטי"ר [פּילטרי"ש].
לָכֶר. ירפי"ר. להתיר.
שיו"ן [שבו"ן]. סבון.

הגדול עצים כו' משלם
בשעת ההדלה. זמר
ועצים עצמאם, אכל הכלם
ובגדום קנה בשינוי
(תמורה 1). לא הפסיק
ליחור לו, נאמאם האו
לכאן (דעי' 10). עד
שבשבו, ויחל או (תרי"ג)
(קדש). פטור. דקיים
בשינוי, דהוה ליה כמזיק
ממנות באיזה או אשכנז
(שם) ואפילו דמיסל או
משלם, דאין כהן יכול
להמנוי דמיסל, דיכול לומר
לחאר אמונו, זאל קודם
שזכזע מי שחטפו וזה כו'
דעי' 10). תנא דבר
אסור. לקרן (דעי' 10).

להעבירו על ידי סאפון,
פ'י בורית בלשון יון.
מחנ'י דקאנאי בפרק
ראשית הגז לא הספיק
ליתנו עד שצעצו פטור,
דמשעב
שחצב שנייה הוא וקאנו
בשנייה, החרם בנצטע
בקלא אילן, פ'יר בלשון
ישמעאל פילג' שאין
מעבירו הספון. אמר אביי
ר' שמעון בן יהודה רבתי
שמאי ור' אליעזר בן יעקב
ר' שמעון בן אלעזר ור'
ישמע' כוליה סבירא להו
שנייה במקומה עומה.

הַגִּזְזוּל עֲלֵיָם. מִשֶּׁלֶם כְּשֶׁעָם הַגּוֹיִלָה. דְּמֵי עֲלֵיָם וְאָמַר וְאִין חִיִּב
לְהַחֲזִיר לוֹ כְּלִים דְּקֵי בִשְׁנֵינֵי: וְדֵמִי רַחֵל הַטַּעֲמוֹנָה לִיגֻזוֹ.
וְהַעֲדוּק שָׁשׁוּ עֲבָדֵי הוֹלֵד וְהִצִּיחַ יוֹתֵר שְׁלוֹ הוּא דְקִנְיָהּ בִּשְׁנֵינֵי:
גַּבְלִי שְׁפִי שִׁיךְ עֲלֵיָם וְסִמְתִּיהָ כְּאֲדָנִים וְשִׁתִּיהָ לְשׁוֹן תִּקְוֶן שִׁמְתִּקֶּן
וְתַחֲלִיחָ: וְתַקְסוֹ. מִן הַעֲדוּת:

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishing

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

בגדים *משלם כשעת הגולה בגול
פרה מעוברת וילדה רחל מעונה וגוזה משלם
דמי פרה העומדת לילד ודמי רחל העומדת
ליגוז ^אגול פרה ונתעברה אצלו וילדה
רחל ונטענה אצלו וגוזה משלם כשעת
הגולה ^בזה הכלל ^אכל הגולנים משלמין
כשעת הגולה: **גמ'** אמרי עצים ועשאו
כלים אין שיפן לא צמר ועשאו בגדים אין
ליבנן לא ורמינהי ^אגול עצים ושיפן אבנים
וסיתתן צמר וליבנן פשתן ונקחו משלם
כשעת הגולה אמר אביי תנא רידן קתני
שינוי דרבנן דהדרא וכל שכן שינוי

דאורייתא עציס ועשאן כלים בעצים משופין ומאי נינהו נסרים דשינוי דהדר לבריייתא הוא דאי בעי משליף להו צמר ועשאן בגדים בצמר טווי דשינוי דהדר לבריייתא הוא דאי בעי סתר ליה וכל שכן שינוי דאורייתא ותנא ברא שינוי דאורייתא קתני ושינוי דרבנן לא קתני רב אשי אמר ותנא דידן נמי שינוי דאורייתא קתני עציס ועשאן כלים בוכאני דהיינו שיפן צמר ועשאן בגדים נמטי דהיינו שינוי דלא הדר וליבון מי הוי שינוי ורמיניה ^א ולא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור לבנו ולא צבעו חייב אמר אביי לא קשיא הא רבי שמעון הא רבנן דתניא גזו טוואו וארגו אין מצטרף לבנו רבי שמעון אומר אין מצטרף וחכמים אומרים מצטרף רבא אמר הא והא רבי שמעון ולא קשיא ^ב הא דנפציה נפוצי הא דסרקיה סרוקי רבי חייה בר אבין אמר הא דחווריה חוורי הא דכבריה כברוי השתא ^ג יש לומר צבע לרבי שמעון לא הו שינוי ליבון הוי שינוי דתניא ^ד גזו ראשון ראשון וצבעו ראשון ראשון וטוואו ראשון ראשון וארגו אין מצטרף רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון צבעו מצטרף אמר אביי לא קשיא הא רבנן אליבא דר"ש הא ר"ש בן יהודה אליבא דר"ש רבא אמר לעולם לא פליגי רבנן עליה דרבי שמעון בן יהודה ושאיני צבע הואיל ויכול להעבירו ע"י צפון וכי קתני התם לא הספיק ליתנו לו עד שצבעו פטור ואוקימנא כדברי הכל בקלא אילו דלא עבר אמר אביי ר' שמעון בן יהודה היית שמואי ור' אלעזר בן עקיב ור"ש בן אלעזר ורבי שמעאל כוליהו סבירא להו שינוי במקומו עומד רבי שמעון בן יהודה הא דאמרין ב"ש מאי היא דתני' ^ה נתן לה חטין באתננה ועשאן סולת וזיתים ועשאן שמן ענבים ועשאן יין תני חדא אסור ותניא אידך מותר ואמר רב יוסף תני גוריון דמאספורק

מאספריק
גמר ו"ל ללא דוקא אמרו דבר אחד אלא כלומר בשיטה אחת הן וכה"ג איכא בכמה דוכמי:
ואפאה